

QUYỀN TỰ DO SỐNG CỦA BỆNH NHÂN NAN Y

Ông Melazzini Mario là bác sĩ trưởng khu vực ung thư tại bệnh viện Maugeri ở Pavia (Bắc Ý). Bác sĩ năm nay 48 tuổi, có vợ và ba con tuổi từ 23 đến 12. Điều đáng chú ý là bác sĩ Melazzini Mario mắc chứng bệnh theo nguyên ngữ Ý gọi là **Sclerosi (teo-cơ-bắp)**. Đây là chứng bệnh đánh thẳng vào trung tâm não bộ và đưa đến tê liệt toàn thân! Sclerosi (teo-cơ-bắp) là căn bệnh biến-tính từ từ và tự-miễn-nhiễm. Khoa học vẫn chưa tìm ra nguyên do gây bệnh cũng chưa tìm được phương thuốc chữa trị hữu hiệu. Tiến trình phát triển của chứng bệnh cũng thật chủ quan: nó có thể tiến nhanh hoặc tiến chậm tùy theo phản ứng cơ thể của từng nạn nhân.

Trong xã hội tân-tiến hoặc vô-thần hay tục-hóa ngày nay, người ta coi-thường rồi đi đến chỗ tiêu diệt sự sống. Tiêu diệt các phôi-thai, các thai-nhi, người già cả và bệnh nhân nan y! Người ta tước đoạt mạng sống con người và tiếm quyền chủ thể sự sống của THIÊN CHÚA! Trong bối cảnh đau thương ấy,

xin trình bày tiếng kêu tha thiết của bác sĩ Melazzini Mario - một bệnh nhân nan y phải ngồi xe lăn để hành nghề. Có thể tóm tắt chứng từ trong tựa đề:

- Quyền tự do sống: Cuộc sống quá đẹp! Không thể chống cưỡng và tiêu diệt ước muốn sống.

Bác sĩ Melazzini Mario hiện là Chủ Tịch Hiệp Hội Ý hỗ trợ các bệnh nhân teo-cơ-bắp (AISLA). Bác sĩ nói.

Ngày nay cuộc sống giống như thể cái bằng lái xe có ghi điểm. Nếu bạn vi phạm một số qui luật đi đường thì bạn đánh mất một số điểm trên bằng lái xe. Rồi đến một lúc nào đó, nếu bạn vi phạm quá nhiều luật đi đường, đến độ bạn không còn quyền vay mượn điểm được nữa, thì người ta tịch thu cái bằng lái xe của bạn. Và như thế bạn không còn được quyền sống nữa. Bạn không còn xứng đáng với cuộc sống hợp nhân phẩm nữa. Bạn đang sống, nhưng cuộc sống của bạn không đáng sống!

Tôi xin quả quyết với bạn như thế này, từ lúc mắc chứng bệnh nan y đến nay, càng ngày tôi càng thâm tín rằng, cần phải gào to hét lớn cho mọi người nghe rằng: "Mỗi bệnh nhân đều có quyền tự do sống!" Mỗi ngày tôi như chạm trán và sờ mó được cái thực trạng đau xót của xã hội ngày nay. Đó là, nếu chẳng may bạn lâm trọng bệnh, mạng sống bạn trở thành mong-manh dòn-mỏng. Nếu cuộc sống bạn phải lệ thuộc vào một số điều kiện, lệ thuộc vào người khác, thì ngay lúc đó, cuộc sống của bạn không còn đáng sống! Cần phải vứt bỏ nó đi. Thế là kể từ đó, những người bệnh kém may mắn này gần như phải van xin, phải cầu khẩn để có được quyền sống.

Những điều tôi vừa trình bày xem ra có vẻ như chuyện không tưởng. Nhưng thực tế là như vậy. Ngay cả Hiến Pháp nước Ý có ghi rõ ràng trên giấy trắng mực đen rằng, mỗi một công dân Ý đều hoàn toàn có

quyền được bảo vệ mạng sống, thì đó chỉ là chuyện trên lý thuyết. Còn trong thực tế thì trái ngược hẳn. Gần như là các bệnh nhân nan y phải khẩn khoản nài van để được ban cho quyền tự do sống.

Nếu có ai đó hỏi vặn lại: "Tại sao ngày nay người ta lại nói đến tự do chết, quyền chết???" Tôi xin khẳng định rằng. Chết không phải là một quyền! Chết là một sự kiện. Không hề có quyền chết! Chết chỉ là định luật đương nhiên, biến cố tự nhiên của cuộc sống con người. Vì thế sự sống phải được phép diễn ra, được bảo vệ từ lúc mới thành hình trong dạ mẹ cho đến khi chết tự nhiên. Đây không phải là ý-thức-hệ hay niềm tin tôn giáo. Nhưng là định luật tự nhiên. Thiên nhiên dạy con người hiểu rằng:

- Mạng sống cần được chăm sóc và bảo vệ. Đây không phải là đặc ân mà là quyền sống!

Ngoài lời khẳng định trên đây về quyền tự do sống của bệnh nhân nan y, bác sĩ Melazzini Mario thổ lộ:

- Chính nhờ Đức Tin Công Giáo, nhờ đời sống cầu nguyện và sự hỗ trợ tinh thần của toàn gia đình thân yêu mà tôi giữ vững niềm hy vọng trong cuộc đời, mặc dầu vẫn tràn đầy thử thách và khó khăn.

... "Bài ca Khít-ki-gia, vua Giuđa, đã sáng tác khi ông lâm bệnh và sau đó khi ông được qua khỏi. Tôi có nói: nửa cuộc đời dang dở mà đã phải ra đi, bao tháng năm còn lại, giam tại cửa âm ty .. Lạy Chúa, con như người thợ dệt, đang mãi dệt đời mình, bỗng nhiên bị tay Chúa cắt đứt ngay hàng chỉ. Từ sáng tới khuya, Chúa làm con hao mòn sinh lực .. Lạy Chúa, ngày tháng đời con là của Chúa, sự sống linh hồn con thuộc về Ngài. Xin chữa lành và cho con được sống. Nay muôn vàn cay đắng đã hóa nên an bình, vì chính Ngài đã cứu con khỏi hố diệt vong, vất bỏ sau lưng mọi lỗi lầm con phạm" (Sách Tiên Tri Isaia 38,9-17).

("Don Orione oggi", Rivista mensile della Piccola Opera della Divina Provvidenza, Gennaio 2009, trang 6-7)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt